

عنوان مقاله:

حکمرانی بخش کشاورزی و تبعات آن بر امنیت غذایی

محل انتشار:

ماهنامه امنیت اقتصادی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

نسیبه زارعی - دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

حکمرانی مطلوب در بخش کشاورزی شامل درک تهدیدات اساسی برای امنیت غذایی، ترسیم چشم انداز تعادل بلندمدت، ایجاد تعادل میان منافع مصرف کنندگان و تولیدکنندگان و مسئولیت پذیر بودن در قبال جامعه است. ایران در شاخص حکمرانی کل در کیفیت مدیریت سیاسی در سلسله تحولات در سال های ۱۳۸۵ تا ۱۴۰۱ در بین ۱۳۸ کشور آسیایی و آفریقایی، دارای رتبه ۱۳۲ است. عملکرد حاکمیتی در کشور نیز معادل ۹/۱ یعنی ضعیف است. همچنین، شاخص حکمرانی گزارش شده کشور از سوی بانک جهانی دارای ارزش پایین منفی ۳/۱ است. نتایج نشان می دهد که شاخص های یادشده در کشور پایین هستند. با توجه به گسترده بودن شاخص و معیارهای امنیت غذایی، در این گزارش از ناامنی غذایی به عنوان معیار یا زیرمجموعه ای از امنیت غذایی استفاده شده است. تعداد زنان و مردان در ناامنی غذایی در دو سطح متوسط و شدید در بازه های ۱۳۹۵-۱۳۹۳ و ۱۴۰۰-۱۳۹۸ کاهش یافته است. تعارض به وجودآمده را می توان ناشی از پیچیده بودن مسائل حکمرانی و امنیت غذایی دانست که بسیاری از بخش ها، رشته ها و حوزه های سیاست دیگر را دربرمی گیرد. ارتقا و بهبود حکمرانی بخش کشاورزی در کشورهای درحال توسعه ظرفیت زیادی برای جایگزینی نه تنها نهاده های مصرفی، بلکه تولیدات کشاورزی ایجاد می کند که باعث توان و ظرفیت توسعه بیشتری می شود. در این راستا، لحاظ کردن مقیاس تصمیم گیری در حکمرانی و افزایش کارایی در تصمیم و حکمرانی هوشمند در بخش کشاورزی برای تامین امنیت غذایی پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

امنیت غذایی، حکمرانی بخش کشاورزی، کالاهای اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1717231>

